

plads paa Nørrebro. Dette Tilbud har man naturligvis ikke kunnet modtage; thi dette Anlæg staar i en saadan Forbindelse med Statsbanernes Trafik, at det absolut bør være en Station, anlagt af Staten. Jeg har for mit Vedkommende ikke nogen- somhelst Tvivl om, at de Anlæg, som foreslaas her under Nr. 347, ere i høieste Grad ikke blot i Interesse af Befolkningen paa Nørrebro, men ogsaa i Statskassens og Statsjernbanedriftens Interesse, og jeg tør derfor ogsaa haabe, at det ærede Thing vil gaa ind paa dette Forslag. Jeg skal iøvrigt indskrænke mig til at henvise til de udførlige Bemærkninger, hvorved der er gjort Rede for Forslagets Enkeltheder, i den Skrivelse fra mig til det ærede Udvalg, som findes trykt blandt Bilagene. — Ved 2den Behandling gik den ærede Ordfører, at en af Grundene til, at man havde nægtet de begærede Bevillinger til samtlige Udvidelser af Banestationer, var den, at der havde herstet en Misforstaaelse eller Meningsulighed mellem den tidligere Indenrigsminister og Finantsudvalget om de Regler, der burde følges ved Udlæg af nye Stationer og Holdepladser. Han nævnte imidlertid ikke, med Hensyn til hvilke af disse Nægtelser denne Grund havde gjort Udsagnet, og jeg var derfor nødsaget til at opstille alle disse Forslag igjen, for at der kunde gives Udvalget Leilighed til, efter at jeg havde forsøgt at fjerne de nævnte Misforstaaelser med Hensyn til Holdepladserne, at tiltræde et eller flere af disse Forslag. Det er imidlertid ikke lykkedes mig at faae det ærede Udvalg til at tiltræde noget af disse Forslag. Skulde jeg nævne et enkelt af dem som særlig paatrængende, saa skal det være Uendringsforslaget under Nr. 357, om Lokomotivremisen paa Aarhus Ostbanegaard, fordi den nuværende Tilstand der er forbunden med ikke ringe Fare for Færdselen, og fordi der her kun er Tale om et mindre Beløb, nemlig 10,600 Kr., medens et langt større Beløb vil bespares for Statsbanerne, saafremt Forslaget vedtages. — Jeg skal tillade mig at anbefale Uendringsforslaget under Nr. 362 med Henviisning til de Grunde, som ere anførte i min Skrivelse, der ledsagede Forslaget, og som findes trykt i Bilagene. — Under 2den Behandling tillod jeg mig at rette den Bøn til det høie Things Medlemmer, om, for saa vidt de ikke vare overtydede om, at den Fremstilling, jeg havde givet af Lokaltiteterne paa Njøbenhavns Jernbanegaard, var fuldstændig rigtig, og at disse Lokaltiteter ere i høieste Grad usforsvarlige og utilstrækkelige til den Trafik, der allerede nu skal besørjes, da

jelv at ville tage disse Lokaltiteter i Diehyn. Hvis noget af de ærede Medlemmer af det høie Thing skulde have fulgt denne Anmodning fra min Side, saa er jeg vis paa, at de maa være komne til det Resultat, at min Fremstilling er stemmende med de virkelige Forhold, og jeg tør i saa Fald ogsaa haabe, at de ville hjælpe til at afhjælpe disse uforsvarlige og uanstændige Forhold, der findes med Hensyn til Lokaltetsforholdene der. — Inden jeg slutter de Bemærkninger, jeg har troet at burde knytte til de enkelte Uendringsforslag, har jeg tilbage at takke det ærede Udvalg, fordi det har tiltraadt Uendringsforslagene under Nr. 371 og 374.

Scharling: Den ærede Ordfører oplyste, at det under Forudsætning af, at Flertallets Indstillinger vedtages, kun er meget ringe Forandringer, som Finantslovforslaget er undergaaet fra 2den til 3die Behandling. Dette forholder sig fuldkommen rigtigt; naar man ser bort fra — hvad den ærede Ordfører ogsaa gjorde — det nye Laan, som findes paa § 27, 3die Afsnit, vil den hele samlede Bevilling paa §§ 12—27 kun blive omtrent en 300,000 Kr. større, end den var, da 2den Behandling sluttedes. Men deraf falder dog 221,000 Kr. paa de Bygninger, som maa gives Militærvæsenet i Erstatning for denne Bygning, som Rigsdagen har lagt Beslag paa, og dette kan da egentlig ikke betragtes som noget Nyt, der bevilges. Det træder kun i Stedet for Noget, man havde, og som man har maatte opgive til Rigsdagens Brug, saa at det vil ses, at den egentlige, virkelige Forøgelse fra 2den til 3die Behandling bliver overmaade ringe. Den ærede Ordfører motiverede dette ved at udtale, at der fra Regjeringens og fra Flertallets Modstanderes Side ikke var viist noget større Ønske om at komme til Forstaaelse om Finantsloven. Jeg maa nedlægge en aldeles bestemt Indsigelse derimod. Der har hos Repræsentanterne for-Folkethingets Høire i Finantsudvalget været et levende Ønske om at komme til Forstaaelse om Finantsloven, og der har sandelig ikke fra vor Side fundet nogen som helst afvisende Holdning Sted. Jeg kan derimod give Finantsudvalgets Flertal det Vidnesbyrd, at det ikke har viist den fjerneste Tilbøjelighed til nogen som helst Imødekommen, og deri ligger Grunden til, at der ikke er kommet nogen Forstaaelse i Stand mellem 2den og 3die Behandling. Selve de Bevillinger, som der nu er Spørgsmaal om at give fra Flertallets Side til 3die Behandling, ere jo som sagt kun af meget ringe Omfang. Hvad særlig Postvæsenet angaar, da maa jeg